

Don Vicente com a símptoma

L'eixida de Don Vicente Ramos d'Unió Valenciana, partit del qual ha estat fundador, president i pensador, és molt més que una anècdota pintoresca. És un símptoma ben significatiu de l'escabrosa evolució de l'anticatalanisme autòcton. I és que Don Vicente ha abandonat la *paraeta* acusant de nacionalistes valencians, i fins i tot de catalanistes, els seus ex-correligionaris. Inculpa desorbitada i apressadament desmentida per enfàtiques declaracions d'espanyolisme dels que s'hi queden. No calia, potser. Que l'anticatalanisme és espanyolisme és una veritat de peu de banc. (També té un tuf feixista que tomba de cul, però, d'això, Don Vicente no en diu res: és natural). I no obstant això, Don Vicente, ha marxat.

I ha marxat perquè l'anticatalanisme és un espanyolisme força peculiar. Nascut com a *defensor de les essències valencianes brutalment amenaçades per l'agressió catalanista*, ha hagut de generar una ideologia «valencianista» per autolegitimar-se i fer més eficaç la seua penetració cívica. En la mida que certs sectors populars contaminats d'anticatalanisme han anat assumint sincerament la seua condició de valencians, han aparegut tendències antiespanyoles i democràtiques que han rebaixat de manera significativa la tensió anticatalanista. No podia ser d'altra forma: només aquesta borratxera ideològica pot romandre

cega davant el fet obvi que no és el «catalanisme» qui està liquidant el nostre idioma, assolant-nos com a país, vexant-nos com a poble. L'evolució contradictòria d'ENV-URV n'és la prova més clara.

UV és tot un altre cas, encara que aquest mecanisme disgregador també opere al seu interior, tot matisat per la seua composició social i potenciat per l'espai polític que ocupa. Perquè espanyolista per espanyolista, reaccionària per reaccionària, anticatalanista per anticatalanista, AP dona més la talla. I l'arma ofensiva dels símbols ha estat desactivada per un PSOE *blaver* i asèpticament comunitari. UV necessàriament ha d'intensificar el verbalisme valencianista o desaparèixer. I com Don Vicente no està per una fana que ENV ha demostrat que se li'n pot anar de les mans, plega i s'arredossa a l'ombra protectora de Fraga. Don Vicente té ben clar que, en negocis de pàtries, amb una n'hi ha prou i massa. I ha optat. Unió Valenciana ho té més pelut.

EXPOSICIONS

La Llotja

LEONARDO DA VINCI, 10 maig - 7 juny

Sala d'Exposicions de l'Ajuntament

GIOVANNI SACCHI, 14 maig - 24 juny

(Organitzades amb la Generalitat Valenciana, la Diputació de València i el Consell de Cambres de Comerç, Indústria i Navegació de la Comunitat Valenciana)

Casa-Museu Benlliure

ESCOLES D'ARTS APLICADES

I OFICIS ARTÍSTICS,

9 - 30 maig

Excma. Ajuntament de València
DELEGACIÓ MUNICIPAL DE CULTURA